

holdninger til håndteringen af det, som er udtalt af den fælles repræsentant, Den Høje Repræsentant, EU's udenrigspolitiske talsmand.

Derfor er jeg nødt til at sige, at det her handler ikke om, hvorvidt vi tager truslen alvorligt. Det handler om, at der heldigvis nu er gennemført transaktioner over for Irak i FN's Sikkerhedsråd i enighed, og godt for det. Der er et klart krav om, at våbeninspektørerne kommer ind, og det er vigtigt, at de kommer det. Det er også klart, at situationen kan ændre sig, hvis man står over for umiddelbare trusler, og det har vi også tilkendegivet hele vejen igennem.

Jeg anbefaler bare – det synes jeg at hr. Kragh skulle tage og lægge sig efter – at vi fra dansk side, fra den danske regerings side i spørgsmålet om, hvad fremgangsmåden skal være i forhold til disse trusler, prøver at finde en fælles europæisk platform, og den ligger dér, hvor jeg har angivet den, og ikke dér, hvor hr. Kragh var henne, som jeg kunne høre det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Det var jo en vældig tale, vi før hørte fra statsministeren. En vældig karl må man sige, som virkelig førte sig frem, som jeg ved ikke hvad. Den fik endda indflydelse på statsministerens forhold til fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 0.35

Som statsministeren rigtigt bemærkede, har fru Pia Kjærsgaard jo rødmet som en ung forelsket pige her i løbet af dagen, og statsministeren har antydnet, at når jeg har sagt det, skyldtes det, at jeg er jaloux på statsministeren.

Der må jeg sige, at det bygger på en hel del misforståelser. Jeg har da aldrig nogen sinde sagt, at fru Pia Kjærsgaard rødmer som en ung forelsket pige på grund af statsministeren. Der er sådan nogle mænd, der går rundt og tror, at hver gang de ser en ung pige rødme, skyldes det deres store charme. Det kan jeg garantere for slet ikke er tilfældet her, og det har jeg ikke sagt.

Jeg kunne ikke drømme om at sige, at det skyldtes statsministerens charme, at fru Pia Kjærsgaard rødmer. Det skyldes, at fru Pia Kjærsgaard er usikker på sig selv. Hun er usikker på, om hun nu er havnet det rigtige sted, og usikker på, om den her nye følelse af at være en del af regeringens parlamentariske grundlag kan holde i længden, og det kan jeg godt forstå. Det har intet at gøre med statsministerens char-

me, det kan jeg forsikre for, det har det ikke, og det har jeg aldrig antydnet, det kunne jeg ikke drømme om at sige noget som helst om. Det er bare lige for at sige det til en begyndelse.

Så bliver statsministeren ved med at sige, at vi er så sure, så sure, og han kommer med en masse forskellige forklaringer om splittelse hos socialdemokraterne, og hvordan deres diskussion er, men jeg mangler stadig væk en redegørelse fra Venstre om Venstres forhold til hr. Peter Brixtofte.

Jeg har spurgt om det tidligere. Jeg spurgte: Er det ikke dårligt kammeratskab, at her har man et medlem af partiet, som i den grad er kommet i uføre, og i stedet for at hjælpe kammeraten så slagter man ham fuldstændig, straks pressen begynder at tale og skrive om ham? Det er da usolidarisk over for hr. Peter Brixtofte.

Venstre har hele tiden bakket op om Farummodellen. Det har været sagt, at det er et laboratorium for Venstres kommunalpolitik. Der har været tætte forbindelser mellem indenrigsministeren og hr. Peter Brixtofte, mellem finansministeren og hr. Peter Brixtofte, og der har været en tæt forbindelse mellem Venstres politik og Farum. Så er hr. Peter Brixtofte pludselig i vanskeligheder, og så løber man sin vej. Jeg synes simpelt hen, det er usolidarisk, og jeg synes stadig væk, at vi mangler et svar fra Venstre på, hvordan det kan være, at man i den grad løber fra, hvad man tidligere har sagt af positive ting om hr. Peter Brixtofte.

Statsministeren nævner miljøet. Så spørger han: Hvilke fisk, hvilke træer, hvilke salamandre har taget skade af denne regerings miljøpolitik? Tja, jeg kender nok et par fisk, der har gjort det, men det er jo ikke det interessante her. Det viser jo noget om, hvilket begrænset syn man har på miljøet: Det er spørgsmålet om salamandre, små søde salamandre, små søde fisk, som man kan fange, små søde træer. Det viser simpelt hen, at man ikke har forstået et hammerslag af alt det her.

Det her handler lige så meget om mennesker, om kemiske stoffer eksempelvis, om børn, der får allergi, fordi vi ikke har styr på de kemiske stoffer, der bruges i industrien, der bruges i fødevarerne, der bruges i vores tøj, der bruges i vores omgivelser, og hvor regeringens miljøpolitik betyder, at man har svækket kontrollen med de kemiske stoffer.

Er det irrelevant? Det er det overhovedet ikke. Men jeg må tilstå, at det svar, jeg fik med de søde salamandre, de søde fisk og de søde træer,